

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 5

(2004–2005)

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markedes virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 29. oktober 2004,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Bondevik II)*

1 Bakgrunn

Ved EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 ble vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) til EØS-avtalen endret for å innlemme rådsforordning (EF) nr. 2679/98 av 7. desember 1998 om det indre markedes virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene (håndhevingsforordningen) og resolusjon nr. 1212 vedtatt av Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer samlet i Rådet av 7. desember 1998 om det frie varebytte.

Håndhevingsforordningen skal sikre at det ikke oppstår alvorlige faktiske hindringer for det frie varebytte, f.eks. private blokader og ødeleggelse. Forordningen pålegger statene å iverksette nødvendige tiltak for å fjerne slike hindringer. Den inneholder også regler om informasjonsutveksling. Resolusjonen understreker betydningen av de hensynene som forordningen skal ivareta. Forordningen bygger dels på EF-domstolens tolkning av reglene om fritt varebytte i det indre marked. Forordningen grenser også opp mot den alminneli-

ge justispolitikken ved at den forutsetter at det kan oppstå situasjoner hvor statene må utøve tvangsmakt. Likevel vil det fortsatt være opp til nasjonale myndigheter å ta avgjørelser om og i tilfelle hvilke tiltak som skal iverksettes i enhver konkret situasjon. Samarbeid om justispolitikk omfattes som sådan heller ikke av EØS-avtalens virkeområde. Etter en samlet vurdering vil det være forsvarlig å legge til grunn at forordningen faller innenfor EØS-avtalens virkeområde. For å motvirke mulige presedensvirkninger ble det etter initiativ fra Norge inntatt en felles erklæring som omtalt i punkt 3.2 nedenfor fra EFTA/EØS-statene og Europakommisjonen i tilknytning til EØS-komiteens beslutning om innlemmelse.

Beslutningen i EØS-komiteen ble fattet med forbehold om Stortingets samtykke, ettersom gjennomføring av forordningen i norsk rett krever lovendringer, jf. Grunnloven § 26 annet ledd og EØS-avtalen artikkel 103. Stortinget inviteres gjennom denne proposisjonen til å gi sitt samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

EØS-komiteens beslutning, den felles erklæringen og en uoffisiell oversettelse av forordning (EF) nr. 2679/98 og resolusjonen av 7. desember 1998 med en tilhørende erklæring fra EFTA/EØS-statene følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om innholdet i håndhevingsforordningen og resolusjonen

2.1 Håndhevingsforordningen

Bakgrunnen for håndhevingsforordningen er bl.a. sak for EF-domstolen mot Frankrike på bakgrunn av franske bønders voldelige aksjoner for å hindre import av jordbruksprodukter fra andre EU-stater (sak C-265/95). I saken ble Frankrike dømt for brudd på EF-traktatens regler om fritt varebytte sammenholdt med lojalitetsplikten, fordi fransk politi ikke hadde gjort nok for å hindre aksjonene.

Håndhevingsforordningen pålegger statene å gripe inn med nødvendige tiltak når transport av varer mellom medlemsstater stanses, forsinkes eller vanskeliggjøres ved fysiske tiltak eller på annen måte (se artikkel 4, jf. artikkel 1 nr. 1). Inngrepsplikten gjelder bare dersom hindringen av det frie varebytte er alvorlig og fører til betydelig tap for dem som blir berørt. Det er dessuten et vilkår at øyeblikkelige tiltak er nødvendige for å unngå at hindringen vedvarer, brer seg eller forverres. Retten til bl.a. å streike eller demonstrere skal respekteres (se artikkel 2).

Det er norske myndigheter som bestemmer hvilke tiltak som skal iverksettes. Situasjonene vil ofte gjøre det nødvendig for politiet å gripe inn, men dette må vurderes konkret. Det kan forekomme at andre tiltak er mer hensiktsmessige, f.eks. forhandlinger og megling eller tvangsmidler etter tvangsfullbyrdelsesloven, eller at inngrep fra politiet bør kombineres med andre typer tiltak.

Hvis slike situasjoner oppstår, eller når det er fare for slike situasjoner, skal medlemsstaten umiddelbart informere Kommisjonen, som videreformidler informasjonen til øvrige medlemsstater (se artikkel 3). Medlemsstaten skal på forespørsel fra Kommisjonen opplyse om hva den vil gjøre, eller eventuelt begrunne hvorfor den mener å ikke ha inngrepsplikt.

Hvis Kommisjonen mener at det foreligger en hindring som innebærer inngrepsplikt, kan den oppfordre medlemsstaten til å iverksette tiltak (se artikkel 5). Kommisjonen kan ikke pålegge staten å gripe inn.

På EFTA-siden vil EFTAs overvåkingsorgan ha

de oppgavene som Kommisjonen har overfor EU-landene.

Brudd på forpliktelsene etter forordningen kan resultere i traktatbruddssøksmål og erstatningsansvar etter alminnelige EF-rettslige regler. Dette er ikke særskilt regulert av forordningen. Tilsvarende vil gjelde i EØS-sammenheng.

2.2 Resolusjonen

Resolusjonen som ble vedtatt i tilknytning til forordningen, understreker betydningen av de hensynene som forordningen skal ivareta. Resolusjonen presiserer bl.a. at statene er enige om å gjøre sitt aller beste for å ivareta det frie varebyttet og raskt gripe inn mot alvorlige hindringer for det frie varebyttet, samtidig som streikeretten og andre grunnleggende rettigheter skal respekteres.

3 EØS-komiteens beslutning og den felles erklæringen ved innlemmelsen

3.1 EØS-komiteens beslutning

EØS-komiteen vedtok i beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 at vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) til EØS-avtalen skal endres ved at rådsforordning (EF) nr. 2679/98 av 7. desember 1998 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og resolusjon nr. 1212 vedtatt av Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer samlet i Rådet av 7. desember 1998 om det frie varebytte inkluderes i EØS-avtalen.

Artikkel 1 i EØS-komiteens beslutning slår fast at EØS-avtalen vedlegg II skal endres ved at håndhevingsforordningen og resolusjonen tas inn som henholdsvis punkt 1 og 6 i vedlegget kapittel XX (Fritt varebytte – generelt).

Artikkel 2 slår fast at håndhevingsforordningen og resolusjonen skal foreligge i både islandsk og norsk versjon.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen trer i kraft 9. juni 2004, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

3.2 Den felles erklæringen

Forordningen ligger i grenseområdet for EØS-av-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markedes virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

talens virkeområde, fordi den kan gjøre det nødvendig å utøve tvangsmakt, typisk ved at politiet griper inn. Ettersom forordningen dels bygger på EF-domstolens tolkning av reglene om fritt varebytte, synes det forsvarlig å legge til grunn at den faller inn under EØS-avtalens virkeområde. Dette ble også lagt til grunn av Island og Liechtenstein.

For å motvirke mulige presedensvirkninger ble det etter initiativ fra Norge inntatt en felles erklæring fra EFTA/EØS-statene og Kommisjonen i tilknytning til EØS-komiteens beslutning om innlemmelse. Erklæringen får frem at EUs justis- og politisamarbeid som sådant ikke er omfattet av EØS-avtalen, men at håndhevingsforordningen er viktig for ferdigstillelsen av det indre marked. Forordningen har dermed en slik tilknytning til det indre marked at den bør innlemmes i EØS-avtalen.

4 Forholdet til norsk rett

På bakgrunn av EF-domstolens tolkning av reglene om fritt varebytte og lojalitetsplikt må det antas at EØS-avtalen allerede i dag, i visse situasjoner, kan innebære en plikt til å fjerne privatpersoners hindringer av det frie varebytte. Politiloven 4. august 1995 nr. 53 § 7 gir politiet kompetanse til å gripe inn mot hindringer som innebærer lovbrudd, eller som forstyrrer den offentlige ro og orden. Forordningen gjør det ikke nødvendig å utvide politiets fullmakter. Reglene i forordningen om informasjonsutveksling med andre stater vil derimot innebære noe nytt.

Det følger av EØS-avtalen artikkel 7 bokstav a at forordningen som sådan må gjennomføres i norsk rett. Ettersom forordningen ikke bare retter seg mot politiet, bør den gjennomføres ved særlov. Forslag til lovendringer er inntatt i Ot.prp. nr. 6 (2004–2005), der forordningen foreslås gjort til norsk lov ved inkorporasjon.

Den tilknyttede resolusjonen trenger ikke å gjennomføres ved lov eller forskrift, men Norge vil være forpliktet til å ta resolusjonen i betraktning ved anvendelsen av forordningens regler.

5 Administrative og økonomiske konsekvenser

Forordningen vil neppe føre til hyppigere eller mer omfattende inngrep mot blokader mv. enn før i Norge. Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen vil derfor trolig ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning for norske håndhevende myndigheter.

Det må etableres praktiske rutiner for utveksling av informasjon mellom EFTA-siden og EU-siden. Det antas at informasjonsutvekslingen ikke vil føre til nevneverdig merarbeid for det offentlige eller ESA.

Innlemmelse i EØS-avtalen vil være fordelaktig for norsk eksportnæring, se punkt 6 nedenfor.

6 Konklusjon og tilrådning

Norsk fiskeeksport har flere ganger vært utsatt for aksjoner i EU-land. Norge antas derfor å ha egeninteresse i forhold til håndhevingen av det frie varebytte, særlig når det gjelder norsk eksport av fisk og fiskeprodukter. Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen vil derfor være en fordel for norsk eksportnæring. Dessuten kan informasjonsutvekslingen gjøre det lettere for norske myndigheter å forutse vanskelige situasjoner.

På den annen side kan det i utgangspunkt være betenkelig å innlemme rettsakter som berører allmennlig justispolitikk i EØS-avtalen. Det kan gjøre det vanskeligere å motsette seg innlemmelse av fremtidige rettsakter på justisområdet. Den omtalte erklæringen antas å ville hindre uønskede presedensvirkninger.

Justisdepartementet tilrår at Norge deltar i EØS-komiteens beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 av 7. desember 1998 om det indre markedes virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og resolusjon nr. 1212 vedtatt av Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer samlet i Rådet av 7. desember 1998 om det frie varebytte. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markedes virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

Vi **HARALD**, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med

hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 102/2002 av 12. juli 2002¹.
2. Rådsforordning (EF) nr. 2679/98 av 7. desember 1998 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene², skal innlemmes i avtalen.
3. Resolusjon vedteken av Rådet og representantane for regjeringane til medlemsstatene samla i Rådet av 7. desember 1998 om det frie varebyttet³, skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg II kapittel XX gjøres følgende endringer:

1. Etter overskriften «**XX. FRITT VAREBYTTE – GENERELT**» skal ny overskrift og nytt nr. 1 lyde:
«OMHANDLEDE RETTSAKTER»
 1. **398 R 2679:** Rådsforordning (EF) nr. 2679/98 av 7. desember 1998 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene (EFT L 337 av 12.12.1998, s. 8).»
2. Nr. 1, 2, 3 og 4 blir henholdsvis nr. 2, 3, 4 og 5.

3. Etter nr. 5 (kommisjonsrekommendasjon 2001/893/EF) skal nytt nr. 6 lyde:
«6. **498 X 1212(01):** Resolusjon vedteken av Rådet og representantane for regjeringane til medlemsstatene samla i Rådet av 7. desember 1998 om det frie varebyttet (EFT L 337 av 12.12.1998, s. 10).»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EF) nr. 2679/98 og resolusjon vedteken av Rådet og representantane for regjeringane til medlemsstatene samla i Rådet av 7. desember 1998 om det frie varebyttet, på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 9. juni 2004, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1⁴.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 8. juni 2004.

For EØS-komiteen
Formann
S. Gillespie

EØS-komiteens sekretærer
Ø. Hovdinn M. Brinkmann

¹ EFT L 298 av 31.10.2002, s. 17, og EØS-tillegget til EFT nr. 54 av 31.10.2002, s. 14.

² EFT L 337 av 12.12.1998, s. 8.

³ EFT L 337 av 12.12.1998, s. 10.

⁴ Forfatningsrettslige krav angitt.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

Vedlegg 2

Erklæring fra EFTA-statene om resolusjon vedteken av Rådet og representantane for regjeringane til medlemsstatane samla i Rådet av 7. desember 1998 om det frie varebyttet

(som tilføyer et nytt nr. 6 i Vedlegg II Kapittel XX (Fritt varebytte – generelt) i EØS-avtalen)

EFTA-statene forplikter seg til å gjøre alt som står i deres makt for å påta seg de samme forpliktelsene som EU-medlemsstatene ved gjennomføring av re-

solusjon vedteken av Rådet og representantane for regjeringane til medlemsstatene samla i Rådet av 7. desember 1998 om det frie varebyttet.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

Vedlegg 3

Felleserklæring om innlemming i avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 av 7. desember 1998 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene

(som tilføyer et nytt nr. 1 i Vedlegg II Kapittel XX (fritt varebytte – generelt) i EØS-avtalen)

Avtalepartene er enige om at emnene omhandlet i rådsforordning (EF) nr. 2679/98 er viktige for fullføringen av det indre marked. Partene ønsker derfor å anvende forordning (EF) nr. 2679/98 som innlemmet i EØS-avtalen.

Dette berører ikke forståelsen om at justis- og innenrikssaker som sådanne faller utenfor EØS-avtalens virkeområde.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

Vedlegg 4

Rådsforordning (EF) nr. 2679/98 av 7. desember 1998 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 235, under henvisning til forslag fra Kommisjonen¹, under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet²,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité³ og

ut fra følgende betraktninger:

1. I henhold til traktatens artikkel 7 A utgjør det indre marked et område uten indre grenser, der særlig det frie varebytte er sikret i samsvar med bestemmelsene i traktatens artikkel 30–36.
2. Enhver krenkelse av dette prinsippet, for eksempel ved at privatpersoner hindrer det frie varebytte i en medlemsstat, kan i betydelig grad forstyrre det indre markeds virkemåte og medføre alvorlig skade for de privatpersoner som rammes.
3. For å oppfylle sine forpliktelser i henhold til traktaten, og særlig for å sikre det indre markeds virkemåte, bør medlemsstatene på den ene side ikke treffe tiltak eller utvise en atferd som kan hindre handelen, og på den annen side treffe alle nødvendige og hensiktsmessige tiltak for å lette det frie varebytte på sitt territorium.
4. Disse tiltakene må ikke påvirke utøvelsen av grunnleggende rettigheter, herunder retten eller friheten til å streike.
5. Denne forordning er ikke til hinder for tiltak som i visse tilfeller kan vise seg nødvendige på fellesskapsplan for å løse problemer knyttet til det indre markeds virkemåte, idet det eventuelt tas hensyn til anvendelsen av denne forordning.
6. Bare medlemsstatene har myndighet til å opprettholde offentlig orden og indre sikkerhet,

samt til å avgjøre om og når tiltak er nødvendige og hensiktsmessige med tanke på å lette det frie varebytte på sitt territorium under gitte forhold, og hvilke tiltak som eventuelt bør treffes.

7. Informasjonsutvekslingen mellom medlemsstatene og Kommisjonen om hindringer for det frie varebytte bør være rask og hensiktsmessig.
8. Medlemsstater der det oppstår hindringer i det frie varebytte bør treffe alle nødvendige og hensiktsmessige tiltak for raskest mulig å gjenopprette det frie varebytte på sitt territorium, på en slik måte at enhver fare for at forstyrrelsen eller skaden vedvarer, brer seg eller forverres samt enhver fare for sammenbrudd i handelen og de underliggende avtalefestede ordninger, fjernes. Medlemsstaten bør underrette Kommisjonen og på forespørsel også de andre medlemsstatene om hvilke tiltak den har truffet eller vil treffe for dette formål.
9. For å oppfylle sine forpliktelser i henhold til traktaten bør Kommisjonen underrette den berørte medlemsstat om at den mener det foreligger brudd på reglene, og om at medlemsstaten bør reagere på Kommisjonens underretning.
10. Traktaten inneholder ikke annen fullmakt enn artikkel 235 for vedtakelsen av denne forordning.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I denne forordning menes med:

1. «hindring», en hindring av det frie varebytte mellom medlemsstatene som skyldes en medlemsstats inngripen eller manglende inngripen og kan krenke traktatens artikkel 30–36, og som:
 - a. fører til alvorlig forstyrrelse av det frie varebytte gjennom fysisk eller på annen måte å hindre, forsinke eller omdirigere import til,

¹ EFT C 10 av 15.1.1998, s. 14.

² EFT C 359 av 23.11.1998.

³ EFT C 214 av 10.7.1998, s. 90.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

- eksport fra eller transitt gjennom en medlemsstat,
- b. medfører alvorlig skade for de privatpersoner som rammes, og
 - c. nødvendiggjør øyeblikkelige tiltak for å unngå at forstyrrelsen eller skaden vedvarer, brer seg eller forverres,
2. «manglende inngripen», det at vedkommende myndigheter i en medlemsstat når privatpersoner forårsaker en hindring unnlater å treffe alle nødvendige og hensiktsmessige tiltak som de har myndighet til å treffe for å fjerne hindringen og sikre det frie varebytte på denne medlemsstatens territorium.
- a. treffe alle nødvendige og hensiktsmessige tiltak for å sikre det frie varebytte på sitt territorium i samsvar med traktaten, og
 - b. underrette Kommisjonen om de tiltak vedkommende myndigheter i medlemsstaten har truffet eller vil treffe.
2. Kommisjonen skal umiddelbart oversende de øvrige medlemsstatene opplysningene den har mottatt i henhold til nr. 1 bokstav b).

Artikkel 2

Denne forordning kan ikke tolkes slik at den på noen måte berører utøvelsen av de grunnleggende rettigheter, slik de er anerkjent i medlemsstatene, herunder retten eller friheten til å streike. Disse rettighetene kan også omfatte retten eller friheten til å treffe andre tiltak med bakgrunn i særlige arbeidsmarkedsforhold i den enkelte medlemsstat.

Artikkel 3

1. Når det oppstår eller er fare for at det skal oppstå en hindring, skal:
 - a. enhver medlemsstat (uansett om den selv er berørt) som har relevante opplysninger, umiddelbart oversende disse til Kommisjonen, og
 - b. Kommisjonen umiddelbart oversende medlemsstatene disse opplysningene samt enhver opplysning, uansett kilde, som den anser som relevant.
2. Den berørte medlemsstat skal snarest mulig besvare Kommisjonens og de øvrige medlemsstatenes anmodninger om opplysninger vedrørende den eksisterende eller mulige hindringens art og de tiltak den har truffet eller vil treffe. Opplysninger som medlemsstatene oversender hverandre, skal også oversendes Kommisjonen.

Artikkel 4

1. Med forbehold for artikkel 2 skal den berørte medlemsstat når det oppstår en hindring:

Artikkel 5

1. Når Kommisjonen anser at det foreligger en hindring i en medlemsstat, skal den underrette den berørte medlemsstaten om grunnen til at den har trukket denne konklusjonen, og anmode medlemsstaten om å treffe alle nødvendige og hensiktsmessige tiltak for å fjerne hindringen innen en frist den fastsetter etter hvor mye saken haster.
2. Kommisjonen skal ta hensyn til artikkel 2 når den trekker sin konklusjon.
3. Kommisjonen kan offentliggjøre teksten i underretningen den har oversendt den berørte medlemsstaten i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*, og skal umiddelbart oversende teksten til enhver part som ber om det.
4. Den berørte medlemsstat skal, innen en frist på fem virkedager etter at den har mottatt teksten:
 - underrette Kommisjonen om de tiltak den har truffet eller vil treffe for å gjennomføre nr. 1, eller
 - oversende en begrunnet redegjørelse for hvorfor den mener det ikke foreligger en hindring som krenker traktatens artikkel 30–36.
5. Kommisjonen kan unntaksvis forlenge fristen nevnt i nr. 4 dersom medlemsstaten framlegger en begrunnet anmodning om dette og begrunnelsen virker akseptabel.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater. Utferdiget i Brussel, 7. desember 1998.

For Rådet

J. FARNLEITNER

Formann

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

Vedlegg 5

Resolusjon vedteken av Rådet og representantane for regjeringane til medlemsstatane samla i Rådet av 7. desember 1998 om det frie varebyttet

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN OG REPRESENTANTANE FOR REGJERINGANE I MEDLEMSSTATANE SAMLA I RÅDET,

som STREKAR UNDER den sentrale rolla som den felles marknaden har i den samla strategien til Den europeiske unionen for å fremje konkurransevne, økonomisk vekst og sysselsetjing,

som òg STREKAR UNDER at det frie varebyttet er særskild viktig for at den indre marknaden skal verke på ein tilfredsstillande måte,

som MINNER OM at medlemsstatane pliktar å sikre det frie varebyttet i samsvar med artikkel 30–36 i traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, og stadfestar på nytt skyldnaden sin til snøgt og effektivt å løyse problem på dette området,

som MERKJER SEG at alvorlege hindringar for det frie varebyttet inneber monalege utgifter for einskildpersonar og hemmar moderne distribusjons- og produksjonsmetodar; og som òg merkjer seg at slike hindringar skapar sterk tvil om kor truverdig den indre marknaden er i ein situasjon der det i lys av Den europeiske monetære unionen og utvidinga er viktigare enn nokon gong å sikre at denne marknaden verkar på ein tilfredsstillande måte,

som STREKAR UNDER at medlemsstatane og fellesskapsorgana snøgt må setje i verk effektive tiltak for å løyse slike problem, m.a. gjennom eit forvaltningssamarbeid,

som MINNER OM konklusjonane frå møta til Det europeiske rådet i Amsterdam og Luxembourg,

som MERKJER SEG rådsforordning (EF) nr. 2679/98 av 7. desember 1998 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebyttet mellom medlemsstatene¹,

som MERKJER SEG dommen frå Domstolen til Dei europeiske fellesskapa av 9. desember 1997 (sak C-265/95), som minner om den plikta med-

lemsstatane har til å setje i verk alle naudsynte og føremålstenlege tiltak som dei har til rådvelde for å sikre det frie varebyttet,

som STREKAR UNDER at det ikkje dreier seg om inngrep som kan avgrense eller hindre utøvninga av grunnleggjande rettar, medrekna retten eller fridommen til å streike, slik dei er godkjende av medlemsstatane,

ER SAMDE OM DETTE:

1. MEDLEMSSTATANE skal, samstundes som dei vernar om grunnleggjande rettar, medrekna retten eller fridommen til å streike, gjere sitt aller beste for å halde ved lag det frie varebyttet og snøgt gripe inn overfor handlingar som verkar alvorleg skiplande på det frie varebyttet slik det er definert i forordning (EF) nr. 2679/98.
2. MEDLEMSSTATANE skal syte for å informere marknadsdeltakarane sine om slike skiplingar og om kva som vert gjort for å motverke dei.
3. MEDLEMSSTATANE er samde om å syte for at alle personar som har lidd skade som følgje av at traktaten er vorten krenkt gjennom ei hindring slik det er definert i artikkel 1 i forordning (EF) nr. 2679/98, skal ha tilgang til ei snøgg og verknadsfull overprøving. Dei skal ta alle initiativ som er rimelege og føremålstenlege for å informere personar som er omfatta av ei slik krenking av traktaten, om at ein slik overprøvingstilgang finst, og om framgangsmåten for å nytte seg av han.
4. MEDLEMSSTATANE er òg samde om å gjere dei tiltaka som er naudsynte, i samsvar med føresegnene i traktaten, for å sikre at oppmødingar om å drøfte det frie varebyttet kan handsamast snøgt og på eit høveleg nivå i Rådet dersom situasjonen skulle krevje det.
5. RÅDET merkjer seg planane til Kommisjonen om å fastsetje korte fristar for framgangsmåtene i medhald av artikkel 169 i traktaten med omsyn til tilfelle som kjem inn under verkeom-

¹ TEF L 337 av 12.12.1998, s. 8.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 71/2004 av 8. juni 2004 om innlemmelse i EØS-avtalen av rådsforordning (EF) nr. 2679/98 om det indre markeds virkemåte med hensyn til det frie varebytte mellom medlemsstatene og Rådets og medlemsstatenes resolusjon nr. 1212 av 7. desember 1998 om det frie varebytte

- rådet til forordning (EF) nr. 2679/98, og ber Kommisjonen om å gje Rådet melding om kva særlege initiativ som skal takast i denne sammenheng.
6. MEDLEMSSTATANE merkjer seg at i dei tilfella som er nemnde i nr. 5, kan den fristen som Kommisjonen har fastsett for å kome med merknader og for å gje ei grunngjeven fråsegn, avgrensast til fem vyrkedagar.
 7. RÅDET oppmodar Domstolen til Dei euro-peiske fellesskapa om å vurdere om det er mogleg å framskande granskinga av saker som kjem inn under forordning (EF) nr. 2679/98, og lovar å granske alle framlegg om endring av rettargangsordninga til Domstolen snøgt og på ein objektiv måte.
 8. RÅDET oppmodar Kommisjonen om å leggje fram ein rapport om gjennomføringa av forordning (EF) nr. 2679/98 to år etter at ho har teke til å gjelde.
-
-

